

SPRAWOZDANIE

Karaimskie sympozjum w Uppsali

Badania karaimoznawcze prowadzone są w wielu ośrodkach akademickich. W Polsce należą do nich uniwersytety w Warszawie, Krakowie i Poznaniu. Badacze zajmujący się tą problematyką pracują również w Wilnie na Litwie oraz w Uppsali (Szwecja) i Helsinkach (Finlandia). Wzajemne kontakty, wymiana poglądów i informacji o prowadzonych badaniach są sprawą niezwykle istotną. Dlatego wartym odnotowania przedsięwzięciem było Sympozjum Karaimoznawcze, które miało miejsce 13 listopada 2010 r. na jednej z najstarszych europejskich uczelni, na Uniwersytecie w Uppsali.

Po raz pierwszy jednak mieliśmy możliwość spotkać się na sympozjum poświęconemu karaimskiej tematyce badawczej realizowanej przez studentów studiów doktoranckich. Stało się tak dzięki prof. Evie Csato-Johansson, Kierownikowi Katedry Lingwistyki i Filologii Uniwersytetu w Uppsali. Jak rozpoczynając konferencję, podkreśliła jednak sama gospodyni, impuls do zorganizowania sympozjum wyszedł od prof. Tapani Harviainena z Helsinek.

Celem spotkania była prezentacja prowadzonych badań oraz zarysowujących się planów, ale przede wszystkim poznanie się badaczy i stworzenie podstaw do lepszej współpracy. Przy stole konferencyjnym uczestnicy mieli okazję przypomnieć sobie dorobek badaczy polskich (prof. Ewa Siemieniec-Gołaś), szwedzkich (prof. Eva Csato-Johansson) i fińskich (prof. Tapani Harviainen), ale przede wszystkim zapoznać się z badaniami prowadzonymi obecnie przez Zsuzsannę Olach (karaimskie przekłady Biblii), Rikkę Tuori (karaimskie pieśni religijne z XVII-XVIII w.), Annę Sulimowicz (gmina karaimska w Łucku w okresie międzywojennym), Mariolę Abkowicz (antroponimia karaimska w Polsce i na Litwie), Karinę Firkavičiūtė (karaimska muzyka liturgiczna). Swoje plany badawcze zaprezentowali również studenci: Eugenia Szpakowska z Wilna, której tematem pracy licencjackiej

mają być kolekcje karaimskie w bibliotekach litewskich oraz Marcin Krupa z Wrocławia poszukujący metod interpretacji karaimskich utworów wokalnych. Dr Sven Grawunder z Instytutu Maxa Plancka w Lipsku (Niemcy)

Grupa polsko-litewskich uczestników sympozjum podczas zwiedzania Sztokholmu

przedstawił uczestnikom interesujący program archiwizacji materiałów dźwiękowych realizowany w jego macierzystej jednostce. Lipskie Archiwum Języków Zagrożonych (LELA) może stać się niezwykle efektywną pomocą przy zabezpieczaniu także naszego dziedzictwa językowego i w badaniach nad nim.

Organizatorzy sympozjum zadbali nie tylko o strawę duchową – naukową – dla uczestników, lecz także stworzyli sposobność do osobistego nawiązania kontaktów w towarzyskiej atmosferze podczas przemilego wieczoru w domu profesora Ewy Csato-Johansson i Larsa Johanssona w przeddzień sympozjum oraz po zakończeniu obrad, podczas uroczystej kolacji w jednej z nastrojowych restauracji Uppsali.

Przebieg sympozjum pozwala żywić nadzieję, że podobne imprezy staną się nową karaimoznawczą tradycją. Na horyzoncie rysuje się kolejna okazja do spotkania – w Uppsali został ustalony termin kolejnej Letniej Szkoły Języka Karaimskiego, która odbędzie się w dniach 11-22 lipca 2011 r. Do zobaczenia więc w Trokach!

Mariola Abkowicz i Anna Sulimowicz